

OBSAH

PROLOG – léto 1851 7

ČÁST PRVNÍ

Atmosféra houstne	15
Továrníkova vila	23
Konečně vlastní domov	34
Nalezené dopisy	59
Životní šance	71
Procházka na hřbitov	79
Nový člen rodiny	94

ČÁST DRUHÁ

Narozeninová oslava	111
Za hřbitovní zdí	134
Beseda v knihovně	138
Co prozradil pan Grünhaus	146
Hrobka továrníka Schwartze	153
V noci na hřbitově	160

PROLOG – léto 1851

„Claro!“	
Bylo to léto jako každé jiné. Srpen, doba žat. Pole zlatla a zralé klasy čekaly, až je ženci přijdou pokosit a sklídn.	
ČÁST TŘETÍ	
Čtvrtá svíčka na dortu	171
U hřbitovní zdi	180
Co se našlo na půdě?	186
Pravda na dosah	192
Prozření	198
Kde jsou ukryta těla?	202
Prokletí Schwartzovy vily	210
Sekrát? Třikrát? Johann potřásl hlavou a znovu zakřičel sešifrovaně jméno.	
Epilog	221
Poděkování	222

jako vždycky. Ohýbal se k vadě a plně se soustředil na hemžení psů. Chtěl se srovnat. Vždycky se ráda divala, jak lvatr lovil. Když se mu podařilo hořkýma rukama stvořit psůha, jeho sestra vždy pozvedla legračně klavičku vzhůru a krácela s nosánkem zdviženým pýchou. Svého bratra si nesmírně vážila. Žlovit psůha hořkýma rukama umělo jen pár lidí ve vsi, ale Johann byl nepochybně v rybolovu nejlepší.

A vtom se stočil a sestra byla pryč. Byla to minuta. Co minuta. Vteřina to byla. Tak kam se mohl jít pama Boha podí? Johann utíkal polem a do holých lýtek ho šloby ostře štípiny zralých klasů. Děšaly mu na nohou krvavé rány, ze kterých to a tam prosila kapka krve. Johann to nevnímal. Tužil, i když sám nevěděl proč, že se z jeho malou sestrou děje něco zlého.

„Claro!“ zakřičel, ten den už snad postě, ale odpověď nedostal opět žádnou. Vtom mu zrak padl na dřevěný stodola, stáms kus od hájku. Soused Cejnar v ní měl uskladněné seno a spodní část stoužila jako úkryt pro ovce, pasoucí se na malé loučce za obilným polem. Johann